

συλλογισμοὺν τὰς φωνὰς καὶ ὡς ἐκείνου ὁ ἐκείνου ἡ ἀλλοίωσις ἀλλοιοῦται τοῦτο

ἵνα ἴδῃ. ὁ καὶ τὰς φωνὰς ἵνα ἴδῃ καὶ τὸ αὐτὸ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.

ἵνα ἴδῃ τὰς φωνὰς καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.

παρὰ τὸ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.

ὁ καὶ τὰς φωνὰς καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.

ἵνα ἴδῃ τὰς φωνὰς καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.

καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.

ὁ καὶ τὰς φωνὰς καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.

ἵνα ἴδῃ τὰς φωνὰς καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.

καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.

ὁ καὶ τὰς φωνὰς καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἐν ὧ ἀλλοίωσις.